*06-JRW

Jan Reich

PRAHA

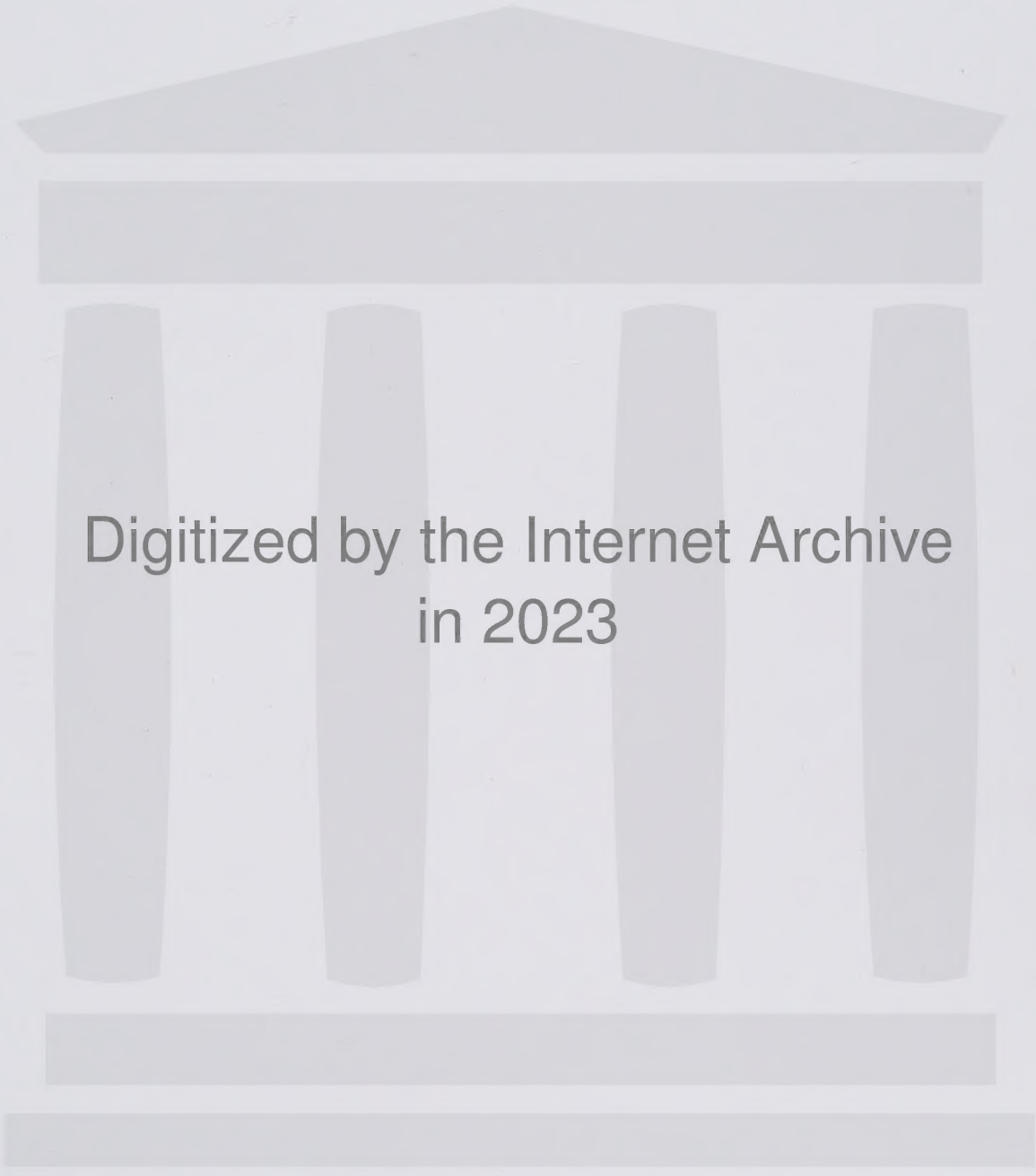
Digitized by the Internet Archive
in 2023

https://archive.org/details/bwb_O5-JRW-465

Jan Reich

PRAHA

Jan Reich

PRAHA

petit / public history

PRAHA
Jan Reich

Úvodní text Bohumil Hrabal
Překlad do němčiny Susanna Roth
do angličtiny Michael Henry Heim,
do francouzštiny Catherine Serrant,
do italštiny Annalise Cosentino,
do španělštiny Felipe Serrano
Grafická úprava Aleš Krejča
Vydaly Petit, spol. s r.o.,
Dražického n.10, Praha 1
a Public History, Vokrojova 3375, Praha 4
Litografie SCANPRINT s.r.o.,
Novodvorská 994, Praha 4
Tisk Art Decorative, Čáslavská 15, Praha 3

Photography © Jan Reich , 1993
Text © Bohumil Hrabal, 1993
ISBN 80-901239-4-5
ISBN 80-901432-2-9

Bohumil Hrabal

NĚŽNÁ APOKALYPSA REICHOVÝCH OBRAZŮ

Reichovy fotografie, na kterých pracoval více než třináct let, jsou Prahou několik hodin po tom, kdy všichni občané a všichni lidé byli povoláni k Poslednímu soudu... Praha je prázdným městem, ulicemi a náměstími a domy, ze kterých všichni lidé odešli nebo ještě své příbytky neopustili... je to podle Rolanda Barthese... město, které nehlídají ani andělé ani draci, je to pohled, který nelze vnímat bez jisté perverzity, kterým můžeme vnímat krásné staré architektury... jak píše dál Roland Barthes... je to okamžik současné dekadence a věštby... je to okamžik něžné apokalypsy, historický okamžik nejvyššího zážitku... A já dodávám... je to zlověstný sen, kdy Příroda už homo sapiens si zošklivěla a člověk byl Přírodou odvolán, jako dinosauři a pterodaktylové... Reich si dopřál ten luxus, že zastihl pražské ulice a náměstí bez turistů, bez lidí svou kamerou, kterou zdědil po velkém fotografovi Sudkovi, který s jednou rukou a starým archaickým aparátem v ruksaku bloudil Prahou, častokráte vylidněnou, jen proto, aby ji zastihl in statu nascendi, za rozbřesku bez lidí... zato s krásou panenského nahého města, jehož kostra je přivázána na rudlíku, velkoměsta, které je svázáno do kozelce architektury a přírody, která zdobí diagonálami parků i monumentálních osamělých stromů... pohybující se kamera s Božím okem zasazeným do rovnostranného trojúhelníku.

Tak Reich třináct let nosí tu cameru obscuru na zádech vylidněným městem, nosí ji třináct let jak věrný šerpa, který stoupá do Himalájí, tam, kde už nejsou lidé, nejsou turisté, kde snad je jedině sněžný člověk. Reichovy fotografie jsou dokumentem ilustrace sci-fi o tom, jak to bude vypadat, až člověk sám sebe zničí.

A přece Reichovy fotografie mají v sobě něco více než lidského... Je to jeho velkoměsto míst, kterými před chvílí prošel Ježíš Kristus, když za sebou zanechal vůni tajemství, že se pouze na chvíli zastavil čas, že všechno není ještě ztraceno, že ještě je možnost velkého Pokání, možnost návratu v předešlý stav, kdy tichými pražskými ulicemi a náměstími nořícími se z oparu projíždí Schikanederův poslední dostavník, ve kterém jsou dva milenci, on a ona, Eva a Adam, aby lidský, pravý lidský život začal znovu a znova.

Reichovy fotografie jsou tak snem v realitě opuštěného velkoměsta, které střeží Boží oko, které neviditelné a přeci kráčí městem jako němý svědek před Posledním soudem a jako dokument, že tak krásné město by mělo být zalidněno lidmi, kteří mají smysl pro krásu i účinnou lásku k bližnímu. Přeci po člověku nemůže zůstati pouze vůně mokrého popela!? Přece nebude míti pravdu Martin Heidegger... snad lepší by bylo, kdyby nic nebylo. Regressus ad originem?

Kersko, 16. 3. 1993

Bohumil Hrabal

DIE ZÄRTLICHE APOKALYPSE VON JAN REICH BILDERN

Die Fotografien, an denen Jan Reich über dreizehn Jahre lang gearbeitet hat, zeigen Prag, wenige Stunden, nachdem Bürger und alle Menschen zum Letzten Gericht gerufen wurden...Prag ist eine leere Stadt, Strassen, Plätze und Häuser, deren Einwohner alle weggegangen sind oder ihre Unterkünfte noch nicht verlassen haben...es ist nach Roland Barthes...eine Stadt, die weder von Engeln noch von Drachen bewacht wird, ein Anblick, den man nicht ohne die gewisse Perversität wahrnehmen kann, mit der man schöne alte Bauten betrachtet...und wie Roland Barthes weiter schreibt...es ist ein Augenblick von Dekadenz und gleichzeitiger Weissagung...ein Augenblick zärtlicher Apokalypse, ein historischer Augenblick höchster Erlebnisfülle...Und ich füge hinzu...es ist ein unheilschwangerer Traum , in dem die Natur den Homo sapiens aufgegeben hat und der Mensch von der Natur abberufen wurde wie die Dinosaurier und die Pterodaktylen...Reich hat sich den Luxus erlaubt, die Prager Strassen und Plätze ohne Touristen, ohne Menschen festzuhalten, mit seiner Kamera, die er von dem grossen Fotografen Sudek geerbt hat, der mit einem Arm und seinem archaischen Apparat im Rucksack durch die oft menschenleere Stadt Prag irrte, nur, um sie in statu nascendi zu ertappen, in der Morgendämmerung ohne Menschen...dafür aber in der Schönheit einer jungfräulich nackten Stadt, deren Gerippe an einen Rollstuhl gefesselt ist, einer Grossstadt, eingepfercht in die Architektur und die Natur, die sie verschönert durch die Diagonalen der Parkanlagen und der monumentalen alleinstehenden Bäume...eine Kamera in Bewegung, mit Gotter Auge inmitten des gleichseitigen Dreiecks.

So träge Reich seit dreizehn Jahre diese Camera obscura auf seinem Rücken durch die entvölkerte Stadt, er trägt sie seit dreizehn Jahre wie ein treuer Sherpa, der zum Himalaya emporsteigt, dorthin, wo es keine Menschen, keine Touristen mehr gibt, wo vielleicht einzig noch der Yeti lebt, Reichs Fotografien sind eine Science fiction Illustration darüber, wie es aussehen wird, wenn der Mensch sich selbst zerstört haben wird...

Und dennoch haben Reichs Fotografien etwas in sich, das über das Menschliche hinausgeht..Es ist dies seine Grossstadt der Orte, durch die kurz zuvor Jesus Christus gegangen ist, den Duft des Geheimnisses hinter sich lassend, das die Zeit nur für eine Weile stehengeblieben, noch nicht alles verloren sei, dass es noch die Möglichkeit der Grossen Reue gebe, die Möglichkeit der Rückkehr zu jenem früheren Zustand, als durch Praga stille Gassen und über die aus dem Dunst auftauchenden Plätze Schikaneders letzte Kutsche fuhr, in der ein Liebespaar sass, er und sie, Adam und Eva, damit das menschliche, das wahre menschliche Leben neuerlich und erneut beginne.

Jan Reichs Fotografien sind ein Traum in der Realität der verlassenen Grossstadt, bewacht von Gottes Auge, das zwar unsichtbar, aber trotzdem durch die Stadt schreitet, wie ein stummer Zeuge vor dem Letzten Gericht und ein Dokument, dass eine so schöne Stadt auch von Menschen bewohnt sein sollte, die einen Sinn für Schönheit haben und tätige Nächstenliebe empfinden. Vom Menschen kann doch nicht nur der Duft feuchter Asche übrigbleiben! Es wird doch nicht etwa Martin Heidegger recht haben...vielleicht wäre es besser, wenn nichts wäre. Regressus ad originem?

Kersko, 16. März 1993

Bohumil Hrabal

THE GENTLE APOCALYPSE OF JAN REICH'S PHOTOGRAPHS

Reich's photographs-he has worked on them for more than thirteen years-show Prague several hours after all its citizens, all its inhabitants, have been summoned to the Last Judgment...Prague is an emty city-emty streets, emty squares, houses from which people have fled or in which they are trapped...To quote Roland Barthes...it is a city guarded by neither angels nor dragons, a vision to be enjoyed only with a certain perversity, yet a vision of fine old architekture...And as Roland Barthes goes on to say...it is an ominous dream in which Nature has given up on homo sapiens, rejected him as She rejected the dinosaurs and pterodactyls...Reich has indulged in the luxury of picturing Prague's streets sans tourists, sans people, yet with a lens he inherited from the great photographer Sudek, who with one arm and with an archaic camera in his rucksack roamed Prague at its most deserted, the better to capture it in statu nascendi, in the wee hours of the morning, in the absence of people...yet with the beauty of a virginal, naked metropolis whose skeleton is hitched to a barrow, a metropolis straitjacketed not only by architecture but also by nature, which adorns it with the diagonals of its parks and scattered, monumental trees...Reich's is a wandering camera, God'seye set in an equilateral triangla.

For thirteen years Reich has carried a camera obscura on his back through a deserted city, carried it like a true Sherpa climbing the Himalayas where there are no people, no tourists, no one, perhaps, but the abominable snowman. Reich's photographs are a sci-fi document of how things will look after man has destroyed himself.

And yet there is something about them that goes beyond the human... It is Reich's metropolis of the places once visited by Jesus Christ when He left behind the whiff of mystery, implying that time has stopped only for a moment, that all is not lost, that the Great Atonement is still possible, a return to an earlier state, when Schikaneder's last coach, emerging for the mists, rode through the silent streets and squares of Prague carrying two lovers, him and her, Adam and Eve, to ensure that human life should begin again and yet again.

Reich's photographs are thus a dream in the reality of the abandoned metropolis watched over by God'seye, which, invisible though it is, stalks the city, a mute witness of the Last Judgment and testimony to the fact that so beautiful a city should be populated by people with a feeling for beauty and an active love for their fellowmen. Surely the human race has more to leave behind than the whiff of wet ashes. Surely Martin Heidegger is wrong when he speculates that nothing might be better than what we have. Regressus ad originem?

Kersko, 16 March 1993

Bohumil Hrabal

LES PHOTOGRAPHIES DE JAN REICH: UNE TENDRE APOCALYPSE

Les photographies de Reich, fruit de plus de treize années de travail, livrent Prague au jour du Jugement dernier, quelques heures après que tout habitant, tout homme a été appelé à comparaître... Prague, cité vide, rues, places et maisons dont tous ont déserté, à moins qu'ils n'aient pas encore quitté leurs logements... selon Roland Barthes... une ville sur laquelle ne veillent ni anges ni dragons, un regard qu'on ne saurait porter sans une certaine dose de perversité, un regard qui nous donne à percevoir la beauté des architectures anciennes... et toujours avec Roland Barthes... un instant de décadence et de prophétie tout ensemble... instant de tendre apocalypse, instant historique de l'expérience suprême... Et j'ajoute pour ma part... un rêve de mauvais augure, où la Nature a conçu du dégoût pour l'homo sapiens, où l'homme a été révoqué par la Nature, comme les dinosaures et les ptérodactyles...Reich s'est payé le luxe de saisir les rues et places pragoises sans touriste, sans personne, avec l'appareil qu'il hérita du grand photographe Sudek, celui qui avec sa main unique, son appareil-photo archaïque dans son sac à dos, allait au hasard dans Prague, une Prague bien souvent dépeuplée, rien que pour la saisir *in statu nascendi*, dans une aurore sans âme qui vive... mais avec la beauté d'une ville virginale et nue dont le squelette est enchaîné à une chaise roulante, d'une métropole recroquevillée, ligotée par l'architecture et la nature qui la sillonne en la parant de parcs et d'arbres monumentaux, esseulés... un appareil-photo en mouvement, avec l'Oeil de Dieu fiché dans le triangle équilatéral.

Voilà, Reich porte sur son dos cette *camera obscura* pendant treize ans, de par la ville dépeuplée, il la porte treize ans, tel le fidèle sherpa gravissant l'Himalaya, vers ces lieux où il n'est nul homme, nul touriste, où seul demeure sans doute l'homme des neiges. Les photographies de Reich sont un document de science fiction, une illustration de ce qu'il adviendra, quand l'homme se sera détruit lui même...

Et pourtant ses photos recèlent quelque chose de plus qu'humain... C'cest sa métropole des lieux que Jésus Christ vient de traverser à l'instant, il a laissé sur son passage un parfum de mystère, le temps ne s'est arrêté que momentanément, tout n'est pas encore perdu, le grand Repentir demeure possible, possible le retour à un état antécédent où émergeant de la brume, dans les rues et places silencieuses de Prague, passe le dernier coche de Schikaneder avec deux amants, il et elle, Adam et Eve, pour que la vie humaine, une vraie vie humaine, recommence et recommence encore.

Ainsi les photographies de Reich se font-elles songe dans une réalité de métropole abandonnée, gardée par l'Oeil de Dieu qui, certes invisible, n'en parcourt pas moins la ville, témoin muet à l'heure du Jugement, document montrant qu'une si belle ville devrait être peuplée de gens doués du sens de la beauté et de la charité pour son prochain. Est-il possible que l'homme ne laisse derrière lui qu'un parfum de cendre mouillée! Martin Heidegger n'aurait tout de même pas raison... sans doute vaudrait-il mieux qu'il n'y ait rien eu. *Regressus ad originem?*

Kersko, le 16 mars 1993

Bohumil Hrabal

LE FOTOGRAFIE DI JAN REICH: UNA TENERA APOCALISSE

Le fotografie a cui Jan Reich ha lavorato per piùdi tredici anni, le fotografie di Reich mostrano Praga qualche ora dopo che tutti i suoi abitanti, tutte le persone, dopo che tutti sono stati chiamati all'ultimo giudizio, al Giudizio Universale... Praga è una città vuota, sono vuote le vie e le piazze e le case, la gente se n'è andata, o nessuno ha ancora lasciato la propria abitazione... è come in Roland Barthes... una città su cui non vegliano né angeli, né draghi, è una scena che non si può osservare senza una certa dose di perversione, è lo sguardo che potremmo rivolgere alle splendide architetture antiche... come scrive ancora Roland Barthes... è un attimo di decadenza e profezia insieme... è l'attimo di una tenera apocalisse, un attimo storico, quello della suprema esperienza percettiva...E io aggiungo... è un sogno di malaugurio, in cui la Natura prova ormai disgusto per l'homo sapiens e l'uomo è stato licenziato dalla Natura, come i dinosauri e gli pterodattili... Jan Reich si è concesso il lusso di cogliere le vie e le piazze di Praga senza turisti, senza gente, con l'apparecchio fotografico che ha ereditato da Sudek, il grande fotografo, che, con un braccio solo e una vecchia macchina fotografica nello zaino, vagava per Praga, spesso spopolata, per poterla cogliere *in statu nascendi*, all'alba, senza nessuno... con la bellezza, in compenso, di una città vergine, nuda, il cui scheletro è legato a una sedia a rotelle, di una metropoli legata mani e piedi dall'abbraccio dell'architettura e della natura, che l'attraversa addornandola di parchi e di monumentali alberi solitari... una macchina fotografica in movimento, con l'Occhio divino all'interno del triangolo equilatero.

Dunque Reich ha portato sulle spalle questa *camera obscura* per tredici anni, nella città spopolata, l'ha portata per tredici anni come un fedele sherpa che sale sull'Himalaia, diretto verso un luogo in cui non c'è gente, non ci sono turisti, in cui c'è forse colo l'uomo delle nevi. Le fotografie di Reich documentano la fantascienza, sono l'illustrazione del momento in cui l'uomo avrà distrutto se stesso...

Eppure le fotografie di Jan Reich contengono qualcosa che è più che umano... La sua metropoli dei luoghi attraversati un momento prima da Gesù Cristo, dopo il suo passaggio è rimasto il profumo di un mistero, solo per un momento il tempo si è fermato, ancora non tutto è perduto, è ancora possibile il Grande Pentimonto, è ancora possibile ritornare allo stato precedente, in cui lungo le vie e le piazze silenziose che emergono dalla foschia passa l'ultima carrozza di posta di Schikaneder, dentro la carrozza ci sono due amanti, lui e lei, Adamo ed Eva, perché la vita umana, la vita umana vera ricominci ancora.

Le fotografie di Reich sono dunque un sogno nella realtà di una metropoli abbandonata, su cui veglia l'Occhio divino, è invisibile, eppure percorre la città, muto testimone al cospetto dell'ultimo tribunale, del Giudizio Universale, e Documento del perché una città tanto bella dovrebbe essere popolata di persone che abbiano il senso del bello e provino carità per il prossimo. Dell'uomo non rimarrà solo il profumo della cenere bagnata! Non potrà aver ragione Martin Heidegger... forse meglio sarebbe se nulla fosse. *Regressus ad originem?*

Kersko, 16 marzo 1993

Bohumil Hrabal

TIERNO APOCALIPSIS EN IMAGENES DE JAN REICH

Las fotografías de Reich, en las gue ha trabajado durante más de trece años, muestran Praga a unas pocas horas después de que todos sus ciudadanos y todos los hombres fueran convocados al Juicio Final... Praga es una ciudad vacía, lo son sus calles y plazas y casas de las que todos se han marchado o no han abandonado sus moradas ... según Roland Barthes... una ciudad que ni los ángeles ni los dragones custodian, una vista que no se puede percibir sin cierta perversidad, que nos ofrece la posibilidad de ver bellas arquitecturas viejas... según más adelante escribe Roland Barthes... en el instante de la decadencia y profecía simultáneas ... es el momento del tierno apocalipsis, momento histórico de suprema vivencia... Y yo agrego... es un sueño siniestro, en que la Naturaleza se ha cansado totalmente del homo sapiens y el hombre ha sido revocado por la Naturaleza, como los dinosaurios y los pterodáctilos... Reich se ha concedido el lujo de captar las calles y plazas praguenses sin turistas y sin gentes, con esa cámara, heredada del gran fotógrafo Sudek, el manco que con su viejo aparato arcáico en el macuto erraba por Praga, muchas veces despoblada, sólo para sorprenderla in statu nascendi, al alba y sin gente... empero con la belleza de la desnuda y virginal ciudad, cuyo esqueleto está amarrado a un carrillo elevador, metrópoli, engrillada por la arquitectura y la naturaleza, que la decora con diagonales de parques y solitarios árboles monumentales... cámara movil con el Divino Ojo encajado en el triángulo equilateral.

Así, desde hace trece anos, Reich lleva transportando a hombros esa cámara obscura por la ciudad despoblada, trece años la lleva como un fiel sherpa, que sube al Himalaya, a esos lugares donde no hay gentes ni hay turistas, donde quizá sólo viva el yetti, el hombre de las nieves. Las fotografías de Reich son un documento ilustrativo de ciencia ficción sobre lo que será el mundo cuando el hombre se haya autodestruido...

Y sin embargo, las fotografías de Reich contienen algo más que lo humano... Es esa metrópoli suya con lugares por los que acaba de pasar Jesucristo, derramando tras sí el perfume del misterio de la suspensión momentánea del tiempo, en el que no todo está perdido, quedando la posibilidad de hacer la gran Penitencia, la posibilidad de retornar al estado anterior, cuando por las silenciosas calles y plazas praguenses apenas dibujadas en la neblina circulaba la última diligencia del pintor Schikaneder con dos amantes, él y ella, Adán y Eva, para que la verdadera vida humana vuelva a empezar una y otra vez.

De este modo las fotografías de Reich son un sueño en la realidad de la gran ciudad abandonada, custodiada por el Ojo Divino, que camina invisible por la ciudad como un testigo mudo antes del Juicio Final, para documentar que una ciudad tan bella debería estar poblada por gentes sensibles a la belleza y capaces del amor activo al prójimo. Es imposible que del hombre sólo quede el olor a ceniza mojada! No podrá tener razón Martin Heidegger... tal vez fuera mejor que no hubiera nada. Regressus od originem?

Kersko, 16.3.1993

VERZEICHNIS DER ABBILDUNGEN

Umschlag: Karlsbrücke
I *Prag-Hradschin-St. Maria Kirche*
II *Loreto-Platz*
III *Loreto - Terasse*
IV *Hradschin-Platz*
V *Domherrenhäuser am Hradschin*
VI *Laterne am Hradschin-Platz*
VII *Eingangstor zur Prager Burg*
VIII *Zweiter Burghof*
IX *Dritter Burghof*
X *St. Veitsdom von der Georgsgasse*
XI *Die Burg vom Petřín*
XII *Die Neue Welt*
XIII *Černín-Gasse*
XIV *Bei der Pulverbrücke*
XV *Der Ballraum im Königsgarten*
XVI *Belvedere*
XVII *Der Königsgarten*
XVIII *Die Burg von der Kleinseite*
XIX *Ein Aussichtsaltan im Garten Auf den Schanzen*
XX *Vom Garten Auf den Schanzen*
XXI *Die Artillerie-Bastei*
XXII *Alte Schloss- Stiege*
XXIII *Der Hohlweg*
XXIV *Neue Schloss- Stiege*
XXV *Rathaus-Stiege*
XXVI *Die Rampe der Prager Burg*
XXVII *Kleinseite vom Petřín*
XXVIII *Vrtba-Garten*
XXIX *St. Maria de Victoria*
XXX *Fürstenberg-Garten*
XXXI *Die Statuen des Adrian de Vries im Waldsteingarten*
XXXII *Der Waldsteingarten*
XXXIII *Die Waldstein-Gasse*
XXXIV *Parlaments-Gasse*
XXXV *Meissener-Gasse*
XXXVI *Auf der Insel Kampa*
XXXVII *Smetana-Quai*
XXXVIII *Von der Schützeninsel*
XXXIX *Altstadt*
XL *Unter der Karlsbrücke*
XLI *Karlsbrücke*
XLII *Der Kleinseiter Brückenturm*
XLIII *Karlsbrücke*
XLIV *Altstädter Brückenturm*
XLV *Klementinum*
XLVI *Karlsgasse*
XLVII *Silbergasse*
XLVIII *Altstädter Ringplatz*
XLIX *Der Turm des Altstädter-Rathauses*
L *Der Alte jüdische Friedhof*
LI *Der Alte jüdische Friedhof-ein Grabstein*
LII *Das Ständetheater und Karolinum*
LIII *Die Fassade des Clam-Gallas-Palais*
LIV *Die Husgasse*
LV *Von der Čech - Brücke*
LVI *Das Quai Am František*
LVII *Die Čech-Brücke*
LVIII *Am František*
LIX *Die Altstadt vom Hanau-Pavillon*
LX *Die Kleinseite von Dvořák - Quai*
LXI *Dvořák-Quai*
LXII *Die Kleinseite von der Altstadt*
LXIII *Die Legienbrücke von der Schützeninsel*
LXIV *Kleinseiten-Quai*
LXV *Das Nationaltheater*
LXVI *Die Legienbrücke*
LXVII *Janáček-Quai*
LXVIII *Der Kleinseitner Wasserturm*
LXIX *Die Moldau unter der Jirásek-Brücke*
LXX *Masaryk-Quai*
LXXI *Rašín-Quai*
LXXII *Vyšehrad*

DIDASCALIE

In copertina: *Il ponte Carlo*
I *La chiesa della Vergine Maria*
II *Piazza della chiesa di Loreto*
III *La balaustrata della chiesa di Loreto*
IV *La Piazza di Hradčany*
V *Case canonicali a Hradčany*
VI *Lampione sulla piazza di Hradčany*
VII *La facciata d'ingresso del Castello di Praga*
VIII *Il secondo cortile del Castello*
IX *Il terzo cortile del Castello*
X *La Cattedrale di S.Vito e via Jiřská*
XI *Il Castello visto dalla collina di Petřín*
XII *Il Nuovo Mondo*
XIII *Via Černínská*
XIV *Al Ponte delle polveri*
XV *La Sala della pallacorda nei Giardini reali*
XVI *Il Belvedere*
XVII *I Giardini reali*
XVIII *Il Castello e Malá Strana*
XIX *Terrazza panoramica nei giardini Na valech*
XX *Dai giardini Na Valech*
XXI *Bastione*
XXII *L'Antica scalinata del Castello*
XXIII *Úvoz*
XXIV *La Nuova scalinata del Castello*
XXV *La Scalinata del municipio*
XXVI *La rampa del Castello di Praga*
XXVII *Malá Strana vista da Petřín*
XXVIII *I giardini Vrtba*
XXIX *La chiesa della Vergine Maria della Vittoria*
XXX *I giardini Fürstenberg*
XXXI *Statue di Adrian de Vries nei giardini Valdštejn*
XXXII *I giardini Valdštejn*
XXXIII *Via Valdštejnská*
XXXIV *Via Sněmovní*
XXXV *Via Míšenská*
XXXVI *A Kampa*
XXXVII *Il lungofiume Smetana*
XXXVIII *Veduta dall'isola dei Tiratori*
XXXIX *La Città Vecchia*
XL *Sotto il ponte Carlo*
XLI *Il ponte Carlo*
XLII *La torre del ponte a Malá Strana*
XLIII *Il ponte Carlo*
XLIV *La torre del ponte nella Città Vecchia*
XLV *Il Clementinum*
XLVI *Via Karlova*
XLVII *Via Stříbrná*
XLVIII *La Piazza della Città Vecchia*
XLIX *La torre del Municipio della Città Vecchia*
L *Il Vecchio cimitero ebraico*
LI *Tomba al cimitero ebraico*
LII *Il Teatro degli Stati e il Carolinum*
LIII *Facciata del palazzo Clam-Gallas*
LIV *Via Husova*
LV *Veduta dal ponte S. Čech*
LVI *Il lungofiume Na Františku*
LVII *Il ponte S. Čech*
LVIII *Na Františku*
LIX *La Città Vecchia vista dal padiglione Hanau*
LX *Malá Strana vista dal lungofiume Dvořák*
LXI *Il lungofiume Dvořák*
LXII *Malá Strana vista dalla Città Vecchia*
LXIII *Il ponte delle Legioni visto dall'isola dei Tiratori*
LXIV *Il lungofiume di Malá Strana*
LXV *Il Teatro Nazionale*
LXVI *Il ponte delle Legioni*
LXVII *Il lungofiume Janáček*
LXVIII *La centrale idrica di Malá Strana*
LXIX *La Vltava sotto il ponte Jirásek*
LXX *Il lungofiume Masaryk*
LXXI *Il lungofiume Rašín*
LXXII *Vyšehrad*

LEYENDA

Portada: *Puenta de Carlos*
I *Iglesia de Nuestra Señora*
II *Plaza de Loreto*
III *Terraza de Loreto*
IV *Plaza de Hradčany*
V *Casas canónigas en Hradčany*
VI *Farol en la plaza de Hradčany*
VII *Frontispicio de la entrada del Castillo de Praga*
VIII *Segundo patio del Castillo*
IX *Tercer patio del Castillo*
X *Catedral de san Vito desde la calle Jiřská*
XI *Vista del Castillo desde Petřín*
XII *Nuevomunde*
XIII *Calle Černínská*
XIV *El puente de la Pólvora*
XV *Casa de pelota en los Jardines Reales*
XVI *Belvedere*
XVII *Jardines Reales*
XVIII *Castillo y Malá Strana*
XIX *Pabellón y mirador en el jardín Na Valech*
XX *Vista desde el jardín Na Valech*
XXI *Bastión de los Artilleros*
XXII *Escalinata Staré zámecké schody*
XXIII *Úvoz*
XXIV *Escalinata Nové zámecké schody*
XXV *Escalinata Radnické*
XXVI *Rampa del Castillo de Praga*
XXVII *Malá Strana vista desde Petřín*
XXVIII *Jardín de Vrtba*
XXIX *Iglesia de Nuestra Señora de la Victoria*
XXX *Jardín de Fürstenberg*
XXXI *Estatuas de Adrian de Vries en el jardín deValdštejn*
XXXII *Jardín de Valdštejn*
XXXIII *Calle Valdštejnská*
XXXIV *Calle Sněmovní*
XXXV *Calle Míšeňká*
XXXVI *Kampa*
XXXVII *Malecón de Smetana*
XXXVIII *Vista desde la isla Střelecký ostrov*
XXXIX *Ciudad Vieja*
XL *Bajo el puente de Carlos*
XLI *Puente de Carlos*
XLII *Torre del Puente en Malá Strana*
XLIII *Puente de Carlos*
XLIV *Torre del puente de la Ciudad Vieja*
XLV *Colegio Clementinum*
XLVI *Calle Karlova*
XLVII *Calle Stříbrná*
XLVIII *Plaza de la Ciudad Vieja*
XLIX *Torre del Ayuntamiento del Ciudad Vieja*
L *El Viejo cementerio judío*
LI *Estela del cementerio judío*
LII *Teatro de los Estamentos y la Universidad Carolina*
LIII *Frontispicio del palacio Clam-Gallas*
LIV *Calle Husova*
LV *Vista desde el puente de Čech*
LVI *Malecón Na Františku*
LVII *Puente de Čech*
LVIII *Na Františku*
LIX *Ciudad Vieja desde el Pabellón de Hanau*
LX *Malá Strana desde el malecón de Dvořák*
LXI *Malecón de Dvořák*
LXII *Malá Strana desde la Ciudad Vieja*
LXIII *Puente de las Legiones desde la isla Střelecký ostrov*
LXIV *Malecón de Malá Strana*
LXV *Teatro Nacional*
LXVI *Puente de las Legiones*
LXVII *Malecón de Janáček*
LXVIII *Torre de agua de Malá Strana*
LXIX *El Vltava bajo el puente de Jirásek*
LXX *Malecón de Masaryk*
LXXI *Malecón de Rašín*
LXXII *Vyšehrad*

I

Kostel Panny Marie na Hradčanech

II

Loretánské náměstí

III

Terasa Lorety

IV

Hradčanské náměstí

V

Kanovnické domy na Hradčanech

VI

Lucerna na Hradčanském náměstí

VII

Vstupní průčelí Pražského hradu

VIII

Druhé nádvoří Hradu

IX

Třetí nádvoří Hradu

X

Chrám sv. Víta z Jiřské ulice

XI

Hrad z Petřína

XIII

Černínská ulice

XIV

U Prašného mostu

XV

Míčovna v Královské zahradě

XVI

Belveder

XVII

Královská zahrada

XVIII

Hrad a Malá Strana

XIX

Vyhlídkový altán v zahradě Na valech

XX

Ze zahrady Na valech

XXI

Dělostřelecká bašta

XXII

Staré zámecké schody

XXIV

Nové zámecké schody

XXV

Radnické schody

XXVI

Rampa Pražského hradu

XXVII

Malá Strana z Petřína

XXVIII

Vrtbovská zahrada

XXIX

Kostel Panny Marie Vítězné

XXX

Fürstenberská zahrada

XXXI

Sochy Adriana de Vriese ve Valdštejnské zahradě

XXXII

Valdštejnská zahrada

XXXIII

Valdštejnská ulice

XXXIV

Sněmovní ulice

XXXV

Míšeňská ulice

XXXVI

Na Kampě

XXXVII

Smetanovo nábřeží

XXXVIII

Ze Střeleckého ostrova

XXXIX

Staré Město

XL

Pod Karlovým mostem

XLI

Karlův most

XLII

Malostranská mostecká věž

XLIII

Karlův most

XLIV

Staroměstská mostecká věž

XLVI

Karlova ulice

XLVII

Stříbrná ulice

XLVIII

Staroměstské náměstí

XLIX

Věž Staroměstské radnice

L

Starý židovský hřbitov

LI

Náhrobek židovského hřbitova

LII

Stavovské divadlo a Karolinum

LIII

Průčelí Clam-Gallasova paláce

LIV

Husova ulice

LV

Z Čechova mostu

LVI

Nábřeží Na Františku

LVII

Čechův most

LVIII

Na Františku

LIX

Staré Město z Hanavského pavilonu

LX

Malá Strana z Dvořákova nábřeží

LXI

Dvořákovo nábřeží

LXII

Malá Strana ze Starého Města

LXIII

Most legií ze Střeleckého ostrova

LXIV

Malostranské nábřeží

LXV

Národní divadlo

LXVII

Janáčkovo nábřeží

LXVIII

Malostranská vodárna

LXIX

Vltava pod Jiráskovým mostem

LXX

Masarykovo nábřeží

LXXI

Rašínovo nábřeží

LXXII

Vyšehrad